

[Finansministeren.]

vendes meget imod det Forslag som teknisk Grundlag. At tage den Indtægt, der opgives til Kommuneskat, som Grundlag, kan synes ret fristende; men Beregningen deraf, ogsaa Fordelingen med Hensyn til, hvilke Personer der kommer ind derunder, er meget vanskelig og meget usikker. At tage alle Personer over 18 Aar undtagen gifte Kvinder og bruge det Tal, man derved faar, som Divisor for et Gennemsnitstal for Indtægten, giver ikke et virkeligt Resultat. Med Hensyn til Indtægterne, som opgives til Skattevæsenet, ved vi ogsaa, at de er behæftede med nogen Usikkerhed, det er ikke et Omraade, hvor Folk er allermost ivrige for netop at træffe det rigtige, alle vi, som kender lidt til den Slags, kan vel være enige derom. Det er altid en Fristelse at prøve paa, om man ikke ved Skatteligningen kan komme noget lavere, end man maaske skulde, hvis man tog alt i Betragtning, og det gælder ikke mindst Folk, som har Indtægter, der er mindre let kontrolable; men den Fristelse, det yderligere vilde være for Folk, at de, ved at sætte deres Indtægter lavt, hidrog til, at Tjenestemandslønningerne gik ned, tror jeg, vilde være for stor, jeg tror ikke, Folk vilde kunne holde Stand; det kan være galt nok alligevel, men hvis man satte en saadan Kontravægt paa, tror jeg, mange flere vilde falde for Fristelsen, og det tror jeg ikke vilde være heldigt for den almindelige Moral her i Landet. Den Tanke, at knytte Tjenestemandslønningerne til Skatteopgivelserne, er i Virkeligheden irrationel, thi disse Ansættelser er i mange Tilfælde paavirkede i høj Grad af Tilfældigheder, maaske ogsaa mange Gange af Villiesbeslutninger af de Folk, som skal opgive, og det kan man nu en Gang ikke bruge som Grundlag for en Variering af Tjenestemændenes Lønninger. Tjenestemændene vilde med alt for stor Ret kunne klage over, at et saadant Grundlag var usikkert og tilfældigt; en Regulering paa et saadant Grundlag vilde af Tjenestemændene føles som en stor Uretfærdighed. Naar vi skal skabe et Grundlag for en Regulering af Tjenestemændenes Lønninger, skal det være et saadant, at Tjenestemændene kan sige: Det Grundlag, der anvendes, kan vi i hvert Tilfælde anerkende som Grundlag; vi kan være kede af Reguleringen, naar den kommer, men vi maa respektere Grundlaget. Dette maa være Betingelsen for at fastsætte et Grundlag, men det vil man aldrig kunne opnaa, hvis man anvender det Grundlag, her foreslaas. Jeg tror, at alle, der vil gennem-

arbejde Spørgsmaalet sagligt og teknisk, vil være enige med mig i, at det Grundlag, her er foreslaaet, er ganske uegnet til at være Grundlag for en Regulering af Tjenestemændenes Lønninger. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslaget.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Jeg har et Par enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen.

Med Hensyn til Forslaget vedrørende Tjenestemandsløven tror jeg af de Udtalelser, der fra forskellige Sider er fremkommet, at kunne konstatere det samme som af de Forhandlinger, der har været ført i Lønningssudvalget, og af Udtalelserne fra Tjenestemændene angaaende det foreliggende Ændringsforslag, Udtalelser, der er optrykt som Bilag til Betænkningen, nemlig at det Forslag, Venstre har fremsat, vil virke i høj Grad irrationelt, og at man ikke vil naa det tilsigtede Maal, der, som det udtrykkeligt er sagt, er, at det skulde være en Kriseforanstaltning.

Med Hensyn til Rigsdagsmændenes Vederlag har det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen udtalt, at Ændringsforslaget er sagligt ubegrundet. Den saglige Begrundelse, man søger at give det ved Sammenligning med det, der er sket overfor de honorarlønnede, er ikke rigtig. Som gentagne Gange oplyst har der ikke været nogen Regulering af Honorarerne, der har ikke været indsat nogen Regulator paa Finansloven, og hertil kommer, at de honorarlønnede for den overvejende Del er Folk i Stillinger, Tjenestemænd, som har et Hovederhverv, og for hvem Honorarlønnen derfor er af mindre væsentlig Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen siger, at det skal ikke være saadan, at en Rigsdagsmand skal kunne leve af sit Vederlag. Men skal Folk fra alle Lag kunne komme ind i Rigsdagen, er Betingelsen herfor netop, at Arbejdere og med dem ligestillede maa kunne opgive deres Erhverv. Det er jo en Kendsgerning for adskillige af os, der er kommet ind i Rigsdagen som Arbejdere, at vi har maattet opgive vore Erhverv, fordi vi ikke kunde have Erhverv som Arbejdere samtidig med at være Rigsdagsmænd. Det er da givet, at vi ikke kan gaa ind paa at ordne Forholdet paa den Maade, at det bliver endnu vanskeligere for Folk, der ikke er Velhavere, at blive Medlemmer af Rigsdagen. Jeg vil derfor endnu en Gang anbefale at stemme imod det paagældende Ændringsforslag.